

Arrest

nr. 92 155 van 26 november 2012
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Chinese nationaliteit te zijn, op 2 juli 2012 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 31 mei 2012.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 17 september 2012 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 23 oktober 2012.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die loco advocaat B. SOENEN verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché I. SNEYERS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker kwam volgens zijn verklaringen op 3 oktober 2010 het Rijk binnen en diende op 4 oktober 2010 een asielaanvraag in. Op 31 mei 2012 werd een beslissing tot weigering van de hoedanigheid van vluchteling en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen in de zin van artikel 48/3 en artikel 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet). Het onderhavige beroep is gericht tegen deze beslissing.

1.2. De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaarde over de Chinese nationaliteit te beschikken en tot de Tibetaanse bevolkingsgroep te behoren. U bent geboren in Tibet. Na het overlijden van uw moeder trok uw vader met u, toen u vier à vijf jaar oud was naar Nepal, naar Pokhara. U vader overleed er toen u zes jaar oud was. U groeide verder op bij de familie voor wie uw vader werkte. De burens waren daar niet mee akkoord omdat

u van Tibetaanse origine bent en niet over documenten beschikte. Omdat u niet over de Nepalese nationaliteit beschikte en de zonen van uw pleegvader wouden dat u het huis verliet omdat ze bang waren dat u hun eigendom zou claimen, besloot u in overleg met uw pleegvader Nepal te verlaten. Drie à vier maanden voor u naar Frankrijk vloog van New Delhi verliet u Nepal. Op 01/10/2010 nam u in New Delhi het vliegtuig naar Frankrijk. Vervolgens werd u per auto naar België gebracht waar u op 03/10/2010 aankwam. De volgende dag vroeg u asiel aan.

B. Motivering

Na het gehoor door het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen stel ik vast dat u niet in aanmerking komt voor de hoedanigheid van Vluchteling. Uw herkomst uit Tibet en het feit dat u een kind zou zijn van een Tibetaanse vluchteling zijn immers ongeloofwaardig en daarmee ook uw beweerde Chinese nationaliteit.

Vooreerst merk ik op dat u helemaal geen Tibetaans spreekt of begrijpt. Uw kennis van het Tibetaans beperkt zich tot de groet "tashi delek". Verder spreekt u of begrijpt u geen Tibetaans. Dat voor zover u zich kan herinneren uw vader enkel Nepalees met u sprak en u niet weet welke taal uw ouders in Tibet spraken is hoogst bevreemdend. U kan ook niet verklaren hoe uw vader dan zo snel Nepalees leerde na zijn aankomst in Nepal. Al even bevreemdend is het feit dat u in uw contact met Tibetanen in Nepal enkel Nepalees sprak (CGVS pp. 3, 5, 6).

Verder stel ik vast u niet weet waar in Tibet u bent geboren en van waar in Tibet u afkomstig bent. U weet ook niet van waar in Tibet uw ouders afkomstig zijn of van welk deel van Tibet ze afkomstig zijn. Evenmin weet u of u nog verwanten hebt in Tibet of waarom uw vader met u Tibet heeft verlaten. U heeft zich over deze zaken ook niet of amper geïnformeerd. Daarnaar gevraagd, gaf u steeds vage, algemene antwoorden zoals dat u het probeerde bij de familie waar u woonde maar dat die ook niets wist of dat u het probeerde bij andere Tibetanen zonder verdere specificaties daarover te geven. Verder hebt u geen stappen gezet om meer over uw persoonlijke achtergrond te weten te komen (CGVS pp. 2-4, 6).

U kan ook op geen enkele manier aantonen dat u en uw vader uit Tibet afkomstig zijn. Nochtans verklaart u dat u zich op veertien- of vijftienjarige leeftijd registreerde bij de "Nelen Khang" ("Reception Centre"). U legt daar geen enkel begin van bewijs van neer. Nochtans had u bij de Dienst Vreemdelingenzaken bij uw asielaanvraag meer dan anderhalf jaar geleden al aangegeven dat u in Nepal over documenten daarvan beschikt. U beschikt ook niet over een "Green Book", meer nog u wist niet eens wat dat was. Volgens de informatie toegevoegd aan het administratief dossier is een "Green Book" het meest officiële document uitgereikt door de Tibetaanse overheid in ballingschap, enkel uitgereikt aan Tibetanen geboren in Tibet of die minstens één ouder heeft geboren in Tibet en beschikt 90% van de Tibetanen over een "Green Book". Ook hebt u geen contact opgenomen met het Bureau van Tibet in België om documenten te bekomen betreffende uw afkomst uit Tibet (CGVS pp. 2, 6-9).

Verder is uw kennis over Tibet en de Tibetaanse cultuur ook zo goed als nihil. U verklaarde boeddhist te zijn maar wist niet welke school, orde of strekking van het Tibetaans boeddhisme u volgt. Evenmin wist u welke scholen, ordes of strekkingen er binnen het Tibetaans boeddhisme bestaan (CGVS p. 2). Hoe de huidige Dalai Lama noemt en sinds wanneer en waar hij in India verblijft wist u niet. Over waarom hij Tibet moest verlaten, beperkte uw antwoord zich tot het vage dat hij er niet kon blijven omwille van de Chinese overheid. Verder kon u dat niet toelichten. Wanneer zijn verjaardag valt wist u ook niet. Andere Tibetaanse spirituele leiders kende u evenmin. U wist niet wie of wat de huidige Penchen Lama en Karmapa Lama zijn of waar ze verblijven. U kon ook niet aangeven wat de belangrijkste heilige plaatsen zijn in Tibet. Wat het Potala is en waar het gelegen is wist u evenmin net als de Norbulingka en de Jokhang. Heilige bergen in Tibet kende u ook niet. Tibetaanse feestdagen en wanneer ze vallen wist u tevens niet. U wist niet wat de hoofdstad is van Tibet en kon geen steden in Tibet opgeven. Wat de datum tien maart voor de Tibetanen betekent wist u ook niet, evenmin als hoe de Tibetanen die dag herdenken of hoe de Tibetanen die dag noemen. Wanneer China Tibet bezette en wanneer de Tibetanen daartegen in opstand kwamen kon u ook niet aangeven. U weet niet in welke regio's Tibet traditioneel is verdeeld of over welke Chinese provincies of eenheden op provinciaal niveau Tibet nu is verspreid en waar de Tibetanen vooral wonen (CGVS pp. 12-14).

Er zou kunnen begrip worden opgebracht voor het feit dat u een aantal zaken niet wist omdat uw vader met u op heel jonge leeftijd Tibet heeft verlaten. Maar gezien het feit dat er in Nepal een grote Tibetaanse gemeenschap aanwezig is, u contact had met andere Tibetanen en ook met de "Nelen Khang" en u zich dus in de mogelijkheid bestond u te informeren, wijst het gebrek aan kennis over uw persoonlijke achtergrond, over Tibet en de Tibetaanse cultuur in zijn geheel in een dermate grote desinteresse in uw etnische afkomst dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw herkomst uit

Tibet, het feit dat u een kind bent van een Tibetaanse vluchteling en zodoende dus aan uw beweerde Chinese nationaliteit.

Tot slot merk ik op dat u geen enkel begin van bewijs neerlegde aangaande uw reisweg. Meer nog u legde er onsamenhangende en ongeloofwaardige verklaringen over af. Enerzijds verklaarde u dat u op 01/10/2010 Pokhara of Nepal verliet en op 03/10/2010 in New Delhi het vliegtuig nam naar Frankrijk en anderzijds verklaarde u dat u nadat u Nepal verliet drie à vier maanden in New Delhi verbleef (DVZ Verklaring punt 34, CGVS pp. 9-11). Tevens legde u ongeloofwaardige verklaringen af over de documenten waarmee u naar Europa bent gereisd. U verklaarde dat u met een Indisch paspoort reisde met uw foto er in aangebracht. U kon echter niet aangeven welke naam er in het paspoort stond of welke geboortedatum of -leeftijd en -plaats er in werd vermeld. Evenmin wist u niet welk visum er in het paspoort was aangebracht (CGVS p. 11). Gezien de reële kans op persoonlijke controle tijdens de reis en tijdens het inreizen van de Schengen-zone is het onaannemelijk dat u van die gegevens niet beter op de hoogte bent of er door de smokkelaar van op de hoogte bent gesteld. Dit laat het CGVS toe op een gereede wijze te vermoeden dat u met uw persoonlijke, legale documenten bent gereisd en dat u deze documenten achterhoudt teneinde voor de Belgische autoriteiten uw werkelijke identiteit, nationaliteit en reisweg en –data te verhullen. Deze ongeloofwaardige verklaringen over uw reisweg en –documenten tonen bevestigen het bedrieglijk karakter van uw asielrelaas.

Gezien bovenstaande vastellingen over de ongeloofwaardigheid van uw herkomst uit Tibet, van het feit dat u het kind van een Tibetaanse vluchteling bent en van uw beweerde Chinese nationaliteit stel ik vast dat u er niet in bent geslaagd om uw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen oefent inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, met uitzondering van deze inzake EU-onderdanen, een bevoegdheid uit van volheid van rechtsmacht, die inhoudt dat hij het geschil in zijn geheel uitsluitend op basis van het rechtsplegingdossier en toelaatbare nieuwe gegevens aan een nieuw onderzoek onderwerpt en als administratieve rechter in laatste aanleg uitspraak doet over de grond van het geschil (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, nr. 2479/001, 95). Aldus treedt de Raad niet louter op als annulatierechter. Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund (RvS 30 oktober 2008, nr. 187.504).

2.2. Verzoeker voert de schending aan van artikel 48/3 en artikel 48/4 van de vreemdelingenwet, van artikel 62 vreemdelingenwet – schending van de materiële motiveringsverplichting en van de zorgvuldigheidsverplichting.

2.3. Artikel 62 van de vreemdelingenwet heeft betrekking op de formele motiveringsplicht. Waar verzoeker tegelijkertijd een schending aanvoert van de formele en de materiële motiveringsplicht, dient erop te worden gewezen dat hij niet in redelijkheid kan aanvoeren dat enerzijds de juridische en feitelijke overwegingen niet in de bestreden beslissing zijn weergegeven en anderzijds die redenen niet deugdzzaam zijn (RvS 11 juli 2001, nr. 97.739). De schending van de formele motiveringsplicht kan *in casu* niet op ontvankelijke wijze ingeroepen worden, daar uit het verzoekschrift blijkt dat verzoeker de motieven die de beslissing onderbouwen, kent (RvS 25 september 2002, nr. 110.660). Uit de bewoordingen van het aangevoerde middel blijkt bovendien dat verzoeker louter kritiek heeft op de inhoudelijke correctheid van de motieven, zodat het middel verder vanuit het oogpunt van de materiële motiveringsplicht dient te worden onderzocht.

2.4. Omtrent de aangevoerde schending van het zorgvuldigheidsbeginsel moet worden vastgesteld dat dit beginsel de commissaris-generaal oplegt zijn beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en deze te stoelen op een correcte feitenvinding (RvS 2 februari 2007, nr. 167.411; RvS 14 februari 2006, nr. 154.954). De commissaris-generaal heeft zich voor het nemen van de bestreden beslissing gesteund op

alle gegevens van het administratieve dossier, op algemeen bekende gegevens over het voorgehouden land van herkomst van verzoeker en op alle dienstige stukken. Uit het administratieve dossier blijkt verder dat verzoeker werd gehoord en tijdens het interview de mogelijkheid kreeg zijn asielmotieven uiteen te zetten, zijn argumenten kracht bij te zetten, nieuwe en/of aanvullende stukken kon neerleggen en zich kon laten bijstaan door een advocaat of door een andere persoon van zijn keuze, dit alles in aanwezigheid van een tolk. Verzoeker kreeg bovendien de kans om in zijn vragenlijst ook nog zelf alle belangrijke feiten en toelichtingen te geven. Dat de commissaris-generaal niet zorgvuldig is tewerk gegaan, kan derhalve niet worden weerhouden.

3. Nopens de status van vluchteling

3.1. De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag berust in beginsel bij de asielzoeker zelf, zodat verzoeker – zoals iedere burger die om een erkenning vraagt – moet aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen. De ongeloofwaardigheid van een asielrelaas kan niet alleen worden afgeleid uit tegenstrijdigheden, maar ook uit vage, incoherente en ongeloofwaardige verklaringen. Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 204). Bovendien verplicht geen enkele bepaling of beginsel de met het onderzoek van de asielaanvraag belaste instanties om de vreemdeling bij te staan in zijn inspanningen om het statuut van vluchteling te bekomen en de lacunes in diens bewijsvoering zelf op te vullen (RvS 16 november 2006). Uit vaste rechtspraak van de Raad van State blijkt overigens dat de proceduregids van het Hoog Commissariaat voor de vluchtelingen bij de Verenigde Naties geen juridisch bindend karakter heeft, maar enkel als aanbeveling dient en bijgevolg geen afdwingbare rechtsregels bevat (RvS 9 juni 2005, nr. 145.732; RvS 1 december 2011, nr. 216.653).

3.2. De door de commissaris-generaal correct weergegeven talrijke flagrante onwetendheden, omissies en desinteresse raken de kern van het relaas en zijn pertinent. Voor het bestaan ervan wordt geen redelijk aanvaardbare verklaring gegeven. Van een kandidaat-vluchteling mag worden verwacht dat hij voor de diverse asielinstanties coherente, gedetailleerde en volledige verklaringen aflegt en dat hij de feiten die de aanleiding vormen van zijn vlucht uit zijn land van herkomst op een zorgvuldige, nauwkeurige en geloofwaardige wijze weergeeft, zodat op grond hiervan kan nagegaan worden of er aanwijzingen zijn om te besluiten tot het bestaan van een risico voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie. De Raad dient vast te stellen na een grondig heronderzoek van de stukken uit het administratieve dossier dat de commissaris-generaal terecht tot de ongeloofwaardigheid van verzoekers beweerde Tibetaanse afkomst en zijn beweerde Chinese nationaliteit heeft besloten.

3.3. Verzoeker beweert dat hij thans een nieuw document voorlegt waaruit “zijn volledige identiteit blijkt en waaruit kan afgeleid worden dat hij wel degelijk in Nepal gewoond heeft”. Verzoeker legt echter slechts een fotokopie van een “Transfer Certificate” neer maar laat na een authentiek identiteitsdocument neer te leggen met foto waaruit zijn identiteit onbetwist kan blijken. Derhalve kan de Raad niet vaststellen dat dit stuk überhaupt betrekking heeft op verzoeker en is zijn identiteit dus allerminst vaststaand aangetoond. Verder, daargelaten dat verzoeker enkel een fotokopie neerlegt, wat gemakkelijk te manipuleren is met allerhande knip- en plakwerk, kan uit dit document enkel blijken dat de daarop vermelde persoon school gelopen heeft in Nepal. Geenszins kan hieruit enige band met Tibet blijken, laat staan verzoekers beweerde Tibetaanse afstamming en geboorteplaats en Chinese nationaliteit.

3.4. Verzoeker legt evenmin reisdocumenten of reisbescheiden neer waaruit zijn vliegreis naar Europa kan blijken. Verzoekers bewering dat hij met een vals paspoort, dat hij enkel diende te tonen en waarbij er geen vragen werden gesteld (gehoor p. 11), naar Europa is gekomen, kan niet overtuigen gezien hij

een internationale vlucht vanuit India naar de Schengenzone nam. Verzoeker gaat immers voorbij aan de herhaaldelijke, systematische en persoonlijke veiligheidscontroles aan de buitengrenzen van de Schengenzone en in het bijzonder op internationale vluchten in het kader van een algemene politiek van versterkte controles aan de buitengrenzen van de Schengenzone en als maatregel in de strijd tegen het internationale terrorisme en illegale migratie. Voor zover hij verklaart deze te hebben kunnen omzeilen, dient hij dit nauwgezet en overtuigend toe te lichten. Verzoekers flagrante onwetendheden en zijn tegenstrijdige verklaringen ondermijnen de geloofwaardigheid van zijn voorgehouden reiswijze en reisweg zodat hij niet aannemelijk maakt illegaal gereisd te hebben. Dit ondermijnt verder zijn geloofwaardigheid en aldus ook de waarachtigheid van de asielmotieven, in het bijzonder zijn recente vertrek uit Nepal alsook zijn verklaringen illegaal gereisd te hebben en geen paspoort te kunnen voorleggen.

3.5. Daar waar verzoeker meent dat *“Het is dan ook een loutere veronderstelling dat de verzoeker geen problemen riskeert omdat hij slechts persoonlijke vermoedens zouden hebben en geen bewijzen”, “de verwerende partij beperkt zich bovendien enkel tot de bespreking van de vluchtroute van verzoeker, maar zegt niets over het relaas van de verzoeker”, “Het lijkt er alleszins sterk op dat verwerende partij simpelweg geen rekening wil te houden met alle door verzoeker neergelegde documenten en zich koste wat kost blijft schuilen achter argumenten die op niets gebaseerd zijn” en “daar waar de bestreden beslissing (...) louter verwijst naar het feit dat er “een aantal elementen m.b.t. de reisweg van verzoeker” de geloofwaardigheid van hun verhaal zouden ondermijnen”, stelt de Raad vast dat dergelijke verwijten naar het CVGS toe, geen feitelijke grond vinden in de bestreden beslissing die wel degelijk is gemotiveerd. Overigens geeft verzoeker niet aan op welke grond wel kon verondersteld worden dat verzoeker de beweerde Chinese nationaliteit heeft, nu hij hiervoor geen enkel nuttig element aanbrengt en zijn verklaringen op verregaande desinteresse en gehele onwetendheid wijzen.*

3.6. Daar waar verzoeker verwijst naar *“incidenten van discriminatie en mishandeling (...) in Nepal op grond van Tibetaanse afkomst” en “geen enkele individuele beoordeling maakt op basis van het relaas van de verzoeker in het kader van de objectief gekende achtergrondinformatie over Nepal”,* wijst de Raad erop dat het niet volstaat te verwijzen naar de algemene situatie in het land waar er in eerste instantie bescherming werd gezocht om aan te tonen dat verzoeker in zijn land van herkomst werkelijk wordt bedreigd en vervolgd. Deze vrees voor vervolging dient *in concreto* te worden aangetoond en verzoeker blijft hier in gebreke (RvS 9 juli 2003, nr.121.481; RvS 18 december 2004, nr. 138.480; RvS 18 december 2009 nr. 5146). Voorts heeft verzoeker niet aangetoond dat hij uit Tibet afkomstig is zodat hij bezwaarlijk op deze basis kan gediscrimineerd worden in Nepal. Vaste rechtspraak van de Raad van State stelt bovendien dat de commissaris-generaal bij het bestaan van een ongeloofwaardig relaas niet verplicht is onderzoek of toetsing te verrichten naar de toestand van het land van herkomst (RvS 9 juli 2007, nr. 173.351). De actuele situatie in het land van herkomst dient immers slechts nader onderzocht te worden, indien verzoekers relaas voldoende geloofwaardig overkomt, hetgeen *in casu* niet het geval is (RvS 26 oktober 2004, nr. 136.654; RvS 12 oktober 2004, nr. 135.927; RvS 29 september 2004, nr. 135.540; RvS 1 juli 2004, nr. 133.438; RvS 20 februari 2004, nr. 128.406).

3.7. Verzoeker onderneemt in het verzoekschrift geen ernstige poging om de in de bestreden beslissing gedane vaststellingen te weerleggen, noch brengt hij thans argumenten, gegevens of tastbare stukken aan die een ander licht kunnen werpen op de asielmotieven en de beoordeling ervan door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. Verzoeker gaat volledig voorbij aan de essentie van de bestreden beslissing, met name dat de commissaris-generaal het terecht compleet ongeloofwaardig achtte dat verzoeker van Tibetaanse afkomst is, in Tibet geboren is of de Chinese nationaliteit geniet. Verzoeker beperkt zich aldus tot het herhalen van het asielrelaas en het beklemtonen van de waarachtigheid ervan, het tegenspreken van de motieven en de conclusies van de bestreden beslissing, het geven van algemene en theoretische beschouwingen over de bewijslast en de beginselen van het vluchtelingenrecht, maken van verwijten naar het CGVS en het uiten van vage en feitelijk ongegronde verweermiddelen, maar laat na concrete en geobjectiveerde elementen aan te voeren die de conclusies in de bestreden beslissing kunnen weerleggen. Verzoeker weerlegt dan ook geenszins de besluiten van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, die steun vinden in het administratieve dossier en op omstandige wijze worden uitgewerkt in de bestreden beslissing. Derhalve blijven de motieven van de bestreden beslissing overeind.

3.8. In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van de verzoekende partij geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A(2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, in aanmerking worden genomen.

4. Nopens de subsidiaire bescherming

4.1. Verzoeker meent in aanmerking te komen voor het subsidiair beschermingsstatuut in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet. Verzoeker heeft niet aannemelijk gemaakt dat hij voldoet aan de criteria van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet. Verzoeker beroept zich voor de toekenning van de subsidiaire bescherming op dezelfde elementen als voor de vluchtelingenstatus. Noch uit verzoekers verklaringen noch uit de andere elementen van het dossier blijkt dat hij voldoet aan de criteria van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet. Verzoeker toont niet aan aanspraak te kunnen maken op de bepalingen van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

5. Waar verzoeker tevens de vernietiging van de bestreden beslissing vraagt om bijkomend onderzoek te verrichten, stelt de Raad vast dat, gelet op wat voorafgaat, de commissaris-generaal terecht tot de ongegrondheid van de asielaanvraag heeft besloten. Verzoeker maakt geenszins aannemelijk dat verder onderzoek noodzakelijk zou zijn, temeer nu hij niet aantoonde dat de gegrondheid van zijn asielmotieven onvoldoende werd onderzocht, noch zelf ook maar enigszins elementen of verklaringen aanvoert waaruit kan blijken dat verder onderzoek noodzakelijk is.

5.1. De aangehaalde middelen zijn ongegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zesentwintig november tweeduizend en twaalf door:

mevr. K. DECLERCK, wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN, griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

K. DECLERCK